

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 13 mars 2017
Nr. ref.RK 1049/17

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI73/15 dhe KI85/15

Parashtrues

Hysni Gashi dhe Ali Rashani

Kërkesë për vlerësim të kushtetutshmërisë së dy aktgjykimeve të Gjykatës Supreme të Kosovës, dhe atë: Aktgjykimit Rev. nr. 346/2014, të 24 marsit 2015, dhe Aktgjykimit Rev. nr. 349/2014, të 3 shkurtit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa KI73/15 është dorëzuar nga Hysni Gashi nga Prizreni (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i parë). Ai është i përfaqësuar nga Ndue Kurti, avokat nga Prishtina.

2. Kërkesa KI85/15 është dorëzuar nga Ali Rashani nga fshati Lutogllavë, komuna e Prizrenit (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i dytë). Ai është i përfaqësuar nga Ndue Kurti, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

3. Parashtruesi i parë e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Rev. nr. 346/2014, të 24 marsit 2015, i cili i është dorëzuar më 5 maj 2015.
4. Parashtruesi i dytë e konteston Aktgjykimin Rev. nr. 349/2014, të 3 shkurtit 2015, i cili i është dorëzuar më 23 mars 2015.

Objekti i çështjes

5. Objekt i çështjes së kërkesave KI73/15 dhe KI85/15 është vlerësimi i kushtetutshmërisë së dy aktgjykimeve të Gjykatës Supreme, me të cilat, siç pretendohet, parashtruesve u janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 21 (Parimet e Përgjithshme), nenin 22 (Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare), nenin 24 (Barazia para Ligjit), nenin 31 (E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm), nenin 32 (E Drejta për Mjete Juridike), nenin 49 (E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit) dhe nenin 54 (Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave) të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), si dhe nenet 6 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

6. Kërkesat janë paraqitur në përputhje me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe rregullat 29 dhe 37.1 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

7. Më 10 qershori 2015, parashtruesi i parë e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
8. Më 25 qershori 2015, parashtruesi i dytë e dorëzoi kërkesën në Gjykatë.
9. Më 3 gusht 2015, në rastin KI73/15, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Bekim Sejdiu gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetarja caktoi edhe Kolegjin shqyrties, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
10. Më 25 nëntor 2015, Kryetarja, në pajtim me rregullin 37 (1) të Rregullores së punës, nxori vendimin me të cilin kërkesën KI85/15 e bashkoi me kërkesën KI73/15.

11. Më 29 prill 2016, Gjykata i njoftoi të dy parashtruesit se kërkesat e tyre janë regjistruar në regjistrin gjyqësor dhe se në pajtim me Vendimin e 25 nëntorit 2015 ato janë bashkuar pér shqyrtim. Gjithashtu, Gjykata i dërgoi Gjykatës Supreme nga një kopje të kërkesave të dy parashtruesve ,.
12. Më 2 dhjetor 2016, Kryetarja nxori Vendimin pér të zëvendësuar gjyqtarin Robert Carolan në Kolegjin shqyrtues, i cili ka dhënë dorëheqje nga pozita e tij në Gjykatë më 9 shtator 2016, . Gjyqtari Almiro Rodrigues u emërua kryesues i Kolegjit shqyrtues dhe gjyqtarja Arta Rama-Hajrizi u emërua anëtare e Kolegjit shqyrtues.
13. Më 17 janar 2017, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve në rastin KI73/15

14. Nga shkresat e lëndës rezulton se parashtruesi i kërkesës ka pasur marrëdhënie të themeluar të punës me Hekurudhat e UNMIK-ut.
15. Më 7 shkurt 2001, Administrata e Hekurudhave të UNMIK-ut i dërgoi parashtruesit njoftimin se atij i kishte përfunduar marrëdhënia e punës.
16. Më 30 maj 2001, parashtruesi paraqiti padi në Gjykatën Komunale në Prizren kundër Hekurudhave të UNMIK-ut pér shkak të ndërprerjes së marrëdhënieς së punës.
17. Më 26 qershor 2002, Gjykata Komunale në Prizren e aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit dhe me Aktgjykimin, C. nr. 311/2001, i urdhëroi Hekurudhat e UNMIK-ut që parashtruesin ta kthejnë në vendin e punës.
18. Në afatin ligjor e paditura (Hekurudha e UNMIK-ut) ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut ne Prizren ndaj Aktgjykimit, C. nr. 311/2001, të Gjykatës Komunale.
19. Më 9 shtator 2003, Gjykata e Qarkut nxori Aktgjykimin Ac. nr. 18/2003 ,me të cilin e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale.
20. Kundër këtij Aktgjykimi, Hekurudhat e UNMIK-ut paraqiten kërkesën pér revizion në Gjykatën Supreme.
21. Më 13 nëntor 2003, Gjykata Supreme pranoi kërkesën pér revizion dhe, me Aktgjykimin, Rev. nr. 131/2003 e ktheu procedurën në Gjykatën Komunale pér rivendosje. Në arsyetimin e Aktvendimit thuhet:

“Në shkresat e lëndës nuk ka, ashtu siç nuk përmban as aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë, të dhëna se në çfarë baze juridike iu ka ndërprerë puna paditësit, si dhe të metat e tjera, prandaj, gjykata e shkallës së parë është e detyruar që në riprocedurë, me prova të nevojshme, t'i vërtetojë faktet e përmendura më sipër, dhe pas vlerësimit të drejtë të provave, të marrë një vendim të ligjshëm.”

22. Më 28 shtator 2010, Gjykata Themelore në Prizren me Aktvendimin C. nr. 787/03 e hodhi poshtë kërkesëpadinë e parashtruesit kundër Hekurudhës së UNMIK-ut si të paafatshme. Në Aktvendim thuhet: “*Nga këto prova materiale që ndodhen në shkresat e lëndës dhe faktet jokontestuese, Gjykata konstaton se kjo padi e paditësit është e paafatshme, andaj Gjykata vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi, njëherit duke pasur parasysh edhe dispozitat ligjore të parapara me nenin 181 të Ligjit për Punën e Bashkuar, si dhe dispozitat e nenit 83 të Ligjit për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës, - si ligj më i favorshëm për punëtorët, dhe se nga këto arsyе është dashur të vendoset si në dispozitiv të këtij aktvendimi.*”
23. Parashtruesi ushtroi ankesë në Gjykatën e Qarkut ndaj Aktvendimit C. nr. 787/03, të Gjykatës Komunale.
24. Më 3 qershor 2011, Gjykata e Qarkut në Prizren e aprovoi ankesën e parashtruesit dhe e prishi Aktvendimin e Gjykatës Komunale, C. nr. 787/2003, të 28 shtatorit 2010. Në arsyetimin e Aktvendimit të Gjykatës së Qarkut, ndër të tjera, konstatohet si në vijim:
- “Në dispozitiv të Gjykatës Themelore hudhet padia si e paaftshme, mirëpo nga arsyetimi dhe provat që gjenden në shkresat e lëndës, nuk mund të vërtetohet se në bazë të çkafit gjykata e shkallës së parë vjen në përfundim se padia e paditësit është e paafatshme.*
- Gjykata e shkallës së parë është e detyruar që në riprocedurë të mënjanojë të metën e cekur si më lart, të vlerësojë faktin se paditësi a është vënë në lajthim e nëse po atëherë atij nuk mund të mohohet e drejta që të gëzoj mbrojtje gjyqësore si dhe të administrojë provat e nevojshme dhe pas vlerësimit të tyre të merr një vendim të ligjshëm.”*
25. Më 6 prill 2012, Gjykata Komunale në Prizren nxori Aktgjykimin C. nr. 436/11, me të cilin e refuzoi kërkesëpadinë e parashtruesit si të pabazuar. Në arsyetimin e Aktgjykit, gjykata tha:
- “[...] nga faktet të cilat gjenden në shkresat e lëndës, rezulton se Hekurudhat janë në regjistrin, me çka vërtetohet fakti se me Hekurudhat e Kosovës ka administruar UNMIK-u, kështu që Hekurudhat e Kosovës nuk kanë ekzistuar si subjekt afarist i pavarur.*
- Nga të lartcekurat, gjykata erdhi në përfundim se në këtë çështje juridike si palë e paditur nuk mund të janë Hekurudhat e Kosovës (INFRAKOS), kurse as Hekurudhat e UNMIK-ut nuk mund të janë palë e paditur, për shkak se me nenin 3.1 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2000/47 datë 18.08.2000, sipas të cilës dispozitë juridike UNMIK-u, prona e tij, fondej dhe pasuria e tij janë të liruara nga çfarëdo procesi ligjor.”*
26. Më 18 maj 2012, parashtruesi paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykit të Gjykatës Komunale, të 6 prillit 2012.

27. Më 22 shtator 2014, Gjykata e Apelit nxori Aktgjykimin CA. nr. 3424/2012, me të cilin e prishi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prizren, C. nr. 436/11, të 6 prillit 2012 godine. Në arsyetimin e Aktgjykimit thuhet:

„Me nenin 181 të Ligjit të Punës së Bashkuar („Gazeta Zyrtare e RSFJ”, nr. 11/88), e që përfaqësonte ligj të zbatueshëm në Kosovë, sipas UNMIK Rregullores 1999/24 është përcaktuar: “Nëse nuk është i kënaqur me vendimin, apo organi kompetent i punëdhënësit nuk bie vendim në afat prej 15 ditësh, nga dita e ushtrimit të kërkesës, punëtori ka të drejtë që në afatin e mëtejmë prej 15 ditësh, të kërkon mbrojtjen e të drejtave para gjykatës.

Paditësi kishte të drejtë që të kërkonte mbrojtje gjyqësore brenda 15 ditësh, nga data 25.03.2001 e që do të thotë deri më datën 10.04.2001, kurse ai padinë e kishte paraqitur në gjykatë më datën 30.05.2001, e që do të thotë pas skadimit të afatit ligjor.”

28. Parashtruesi në afatin ligjor paraqiti kërkesën për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, CA. nr. 3424/2012.
29. Më 24 mars 2015, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin Rev. nr. 346/2014, me të cilin e pranoi pjesërisht si të bazuar kërkesën për revizion të paditësit, ndryshoi Aktvendimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ca. nr. 3424/2012, të 22 shtatorit 2014, me të cilin është refuzuar padia si e paafatshme, ku Gjykata Supreme vendosi se padia ishte e afatshme, ndërsa la në fuqi Aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë, C. nr. 436/2011, të 6 prillit 2012 ku eshte vendosur qe te paditurit i mungon legjimititeti pasiv. Në arsyetimin e Aktgjykimit thuhet:

“Sipas vlerësimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, gjykata e shkallës së parë drejtë ka vlerësuar se të paditurës i mungon legjimititeti pasiv, nga se menjëherë pas luftës së vitit 1999, me Hekurudhat e Kosovës ka menaxhuar UNMIK-u.

Si të tilla, Hekurudhat e UNMIK-ut për shkak të statusit, privilegjeve dhe imunitetit të paraparë me nenin 3.1 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2000/47, të datës 18 gusht 2000, sipas së cilës dispozitë UNMIK-u, prona e tij, fondet dhe pasuritë e tij, janë të liruara nga çfarëdo procesi gjyqësor dhe nuk mund të janë palë në procedurë.”

Përbledhja e fakteve në rastin KI85/15

30. Nga shkresat e lëndës rezulton se parashtruesi i kërkesës ka pasur marrëdhënie të themeluar të punës me Hekurudhat e UNMIK-ut.
31. Më 7 shkurt 2001, Administrata e Hekurudhave të UNMIK-ut i dërgoi parashtruesit njoftimin se atij i kishte përfunduar marrëdhënia e punës.
32. Gjatë vitit 2001, parashtruesi paraqiti padi në Gjykatën Komunale në Prizren kundër Hekurudhave të UNMIK-ut për shkak të ndërprerjes së marrëdhënie së punës.

33. Më 28 maj 2002, Gjykata Komunale në Prizren aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit dhe me Aktgjykimin C. nr. 317/2001 i urdhëroi Hekurudhat e UNMIK-ut që parashtruesin ta kthejnë në vendin e punës.
34. Në afatin ligjor e paditura paraqiti ankesë në Gjykatën e Qarkut ndaj Aktgjykimit C. nr. 317/2001, të Gjykatës Komunale.
35. Më 31 tetor 2002, Gjykata e Qarkut nxori Aktgjykimin Ac. nr. 229/2002, me të cilin e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Prizren.
36. Kundër këtij Aktgjykimini, Hekurudhat e UNMIK-ut paraqiten kërkesën për revizion në Gjykatën Supreme.
37. Më 1 prill 2003, Gjykata Supreme e aprovoi kërkesën për revizion të të paditurës dhe me Aktgjykimin Rev. nr. 22/2003 e ktheu procedurën në Gjykatën Komunale për rivendosje. Në arsyetimin e Aktvendimit konstatohet:

“Në shkresat e lëndës nuk ka, sikurse as në aktgjykimin e shkallës së parë, të dhëna përkitazi me statusin e paditësit si punëtor - a ka qenë paditësi i punësuar në kohë të pacaktuar, a ishte sistemuar përkohësisht me vendimin e organit kompetent të ndërmarrjes Hekurudhat e Kosovës apo punonte me kontratë.”

Gjykata e shkallës së parë është e detyruar që në riprocedurë t'i vërtetojë me provat e nevojshme faktet e përmendura më sipër dhe pas vlerësimit të drejtë të provave, të marrë një vendim të ligjshëm.”

38. Më 28 shtator 2010, Gjykata Komunale nxori Aktvendimin C. nr. 656/02, me të cilin e hodhi poshtë padinë e parashtruesit si të pavlefshme, me arsyetimin se ajo ishte paraqitur jashtë afatit kohor.
39. Parashtruesi paraqiti ankesë në Gjykatën e Qarkut në Prizren ndaj Aktgjykimit C. nr. 656/02, të Gjykatës Komunale.
40. Më 3 qershor 2011, Gjykata e Qarkut në Prizren nxori Aktgjykimin Ac. nr. 672/2010, me të cilin e prishi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale, C. nr. 656/2002, të 28 shtatorit 2010 dhe e ktheu lëndën në gjykatën e shkallës së parë në rivendosje. Gjykata e Qarkut, bazoi Aktgjykimin e saj në arsyetimin se: “[...] në dispozitiv hidhet padia si e paafatshme, mirëpo nga arsyetimi dhe provat që gjinden në shkresat e lëndës, nuk mund të vërtetohet se në bazë të çkafit gjykata e shkallës së parë vjen në përfundim se padia e paditësit është e paafatshme.”
41. Më 6 prill 2012, Gjykata Komunale nxori Aktgjykimin C. nr. 437/11, me të cilin e refuzoi kërkesëpadinë e parashtruesit si të pabazuar, bazuar në arsyetimin se “Gjykata, pas shqyrtimit të padisë, përgjigjes në padi, shkresave të tjera të lëndës, si dhe pretendimeve të palëve ndërgjyqëse, konform nenit 8 të Ligjit të Procedurës Kontestimore (LPK), gjeti se kërkesëpadia e paditësit është e pabazuar dhe e njëjtë duhet të refuzohet, për shkak të mungesës së legjitimacionit real pasiv të të paditurës. [...] Hekurudhat e UNMIK-ut nuk

mund të janë palë e paditur, për shkak se me nenin 3.1 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2000/47 datë 18.08.2000, sipas të cilës dispozitë juridike UNMIK-u, prona e tij, fonde dhe pasuria e tij janë të liruara nga çfarëdo procesi ligjor.”

42. Parashtruesi paraqiti ankesë në Gjykatën e Apelit ndaj Aktgjykimit C. nr. 437/11, të Gjykatës Komunale.
43. Më 22 tetor 2014, Gjkata e Apelit nxori Aktgjykimin CA. nr. 3425/2012, me të cilin e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe vërtetoi Aktgjykimin C. nr. 437/11, të Gjykatës Komunale, me këtë arsyetim:

“Kolegji vlerëson se gjykata e shkallës së parë, drejtë ka konstatuar gjendjen faktike kur ka ardhur në përfundim se kërkesëpadia e [Parashtruesit] është e pabazuar, por fakt vendimtar ishte se ai me të paditurën kishte lidhur kontratë tjeter të punës me ç'rast në kuptim të nenit 11 të Ligjit të lartë cituar me marrëveshjen me shkrim e ka përfunduar marrëdhënien e punës për vendin e punës të kërkuar në kërkesëpadinë e tij të paraqitur më 04.06.2001, e të cilën nuk e kishte ndryshuar deri në përfundimin e shqyrimit kryesor.”

44. Në afatin ligjor parashtruesi paraqiti kërkesën për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit CA. nr. 3425/2012, të Gjykatës së Apelit.
45. Më 3 shkurt 2015, Gjkata Supreme nxori Aktgjykimin Rev. nr. 349/2014, me të cilin kërkesa për revizion e paditësit refuzohet si e pabazuar. Në konkluzionin e Aktgjykimit thuhet: “Duke u nisur nga këto që u thanë më lart, mund të përfundohet se në këtë çështje juridike palë e paditur nuk mund të janë Hekurudhat e Kosovës, kurse as Hekurudhat e UNMIK-ut, për shkak të statusit, privilegjeve dhe imunitetit të paraparë me nenin 3.1. të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2000/47 datë 18 gusht 2000 sipas të cilës dispozitë juridike, UNMIK-u, prona e tij, fonde dhe pasuritë e tij, janë të liruara nga çfarëdo procesi gjyqësor.”

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

46. Pretendimet e parashtruesit të parë dhe të dytë janë identike, prandaj Gjkata i prezanton ato së bashku, si pretendime të njëjta.
47. Të dy parashtruesit pretendojnë se hekurudha, prona e saj dhe punëtorët e saj nuk janë pronë e UNMIK-ut, por që ato kanë ekzistuar edhe para themelimit të UNMIK-ut dhe se UNMIK-u i ka ‘gjetur’ Hekurudhat në Kosovë pas arritjes së tij. Për shkak të këtyre fakteve, Gjkata Supreme ka konstatuar gabimisht që Hekurudhat e Kosovës nuk mund të janë palë e paditur, konform nenit 3.1 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2000/47 për Statusin, Privilegjet dhe Imunitetin e KFOR-it, UNMIK-ut dhe të Personelit të tyre (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e UNMIK-ut), Me këtë Aktgjykim, Gjkata Supreme ka bërë shkeljet e të drejtave dhe lirive themelore të garantuara me Kushtetutën dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

48. Gjithashtu, të dy parashtruesit pretendojnë se me këtë interpretim të Rregullores së UNMIK-ut u janë shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 21 (Parimet e Përgjithshme), nenin 22 (Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombe), nenin 24 (Barazia para Ligjit), nenin 31 (E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm), nenin 32 (E Drejta për Mjete Juridike), nenin 49 (E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit) dhe nenin 54 (Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave) të Kushtetutës, si dhe nenet 6 dhe 13 të KEDNJ-së.
49. Të dy parashtruesit i kërkojnë Gjykatës të:
- "a) deklarojë që kërkesat e të dy parashtruesve të shpallen të pranueshme,*
 - b) të konstatohet se ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese siç janë theksuar më lart,*
 - c) të shpallen të pavlefshme aktgjykimet e Gjykatës Supreme të Kosovës, si në rastin e parashtruesit të parë Aktgjykimi Rev. nr. 346/2014, edhe në rastin e parashtruesit të dytë Aktgjykimi Rev. nr. 349/2014."*

Ligji relevant

50. Rregullorja e UNMIK-ut nr. 2000/47 për Statusin, Privilegjet dhe Imunitetin e KFOR-it, UNMIK-ut dhe të Personelit të tyre në Kosovë.

Neni 3. Statusi i UNMIK-ut dhe i personelit të tij

"UNMIK-u, prona e tij, fondet dhe pasuritë e tij janë të liruara nga çfarëdo procesi ligjor."

Pranueshmëria e kërkesës

51. Në mënyrë që të jetë në gjendje të vendosë për kërkesat e të dy parashtruesve, Gjykata së pari duhet të shqyrtojë nëse kërkesat i kanë përbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
52. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7të nenit 113 (Juridikioni dhe Palët e Autorizuara) të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:
- "1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.*
- (...)*
- 7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj."*
53. Gjithashtu, Gjykata i referohet edhe nenit 48 të Ligjit, i cili parashev:

“Parashtruesi i kérkesës ka pér detyrë që në kérkesën e tij të qartësoj saktësish se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

54. Në këtë rast, Gjykata i referohet rregullit 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kérkesë nëse:

[...]

(d) kérkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kérkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin pér shkeljen e një të drejte kushtetuese.”

55. Në kérkesat konkrete, Gjykata vëren se procedurat e të dy parashtruesve kanë filluar qysh në vitin 2001 me paraqitjen e kérkesëpadisë kundër Hekurudhave të UNMIK-ut, si palë e paditur, pér kthimin në vendin e punës ku kanë punuar, dhe se këto procedura kanë përfunduar në vitin 2015, me aktgjykimet e Gjykatës Supreme, të cilat kontestohen nga parashtruesit.
56. Gjykata vëren se Gjykata Supreme në të dyja rastet ka vendosur mbi bazat e njëja, duke u mbështetur në interpretimin e saj se sipas Rregullores së UNMIK-ut nr. 2000/47, Hekurudhat e UNMIK-ut nuk mund të jenë palë të paditura në çështje të marrëdhënie së punës, sepse kanë imunitet nga paditë gjyqësore.
57. Në bazë të kësaj, Gjykata gjen se pretendimet e të dy parashtruesve pér aplikimin e gabuar dhe interpretimin jokonsistent nga gjykatat e rregullta të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2000/47, kanë të bëjnë me çështjen e interpretimit dhe kualifikimit të dispozitave ligjore, që bie në fushëveprimin e juridiksonit të gjykatave të rregullta (ligjshmëria) dhe nuk bien në domenin e Gjykatës Kushtetuese (kushtetutshmëria).
58. Lidhur me këtë, Gjykata referohet në praktikën e Gjykatës Evropiane pér të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ), ku është qartësuar se *“është roli i gjykatave të rregullta t'i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale”* (*Shih, mutatis mutandis, Aktgjykimin e Gjykatë Evropiane të të Drejtave të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: GJEDNJ) të 21 janarit 1999, García Ruiz v. Spain [GC], nr. 30544/96, para. 28.*
59. Gjykata Kushtetuese ndërhyr vetëm atëherë kur, përmes veprimeve të tyre, gjykatat e rregullta cenojnë të drejtat dhe standardet kushtetuese. Në këto raste, Gjykata nuk bën rivlerësimin e fakteve dhe të rr Ethanave, apo ri—

interpretim të ligjeve, por një vlerësim të natyrës kushtetuese, të dallueshëm nga ai i gjykatave të juridiksionit të rregullt.

60. Rrjedhimisht, roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që të sigurojë pajtueshmërinë e proceseve gjyqësore me standartet dhe të drejtat që garantohen me Kushtetutë. Prandaj, Gjykata Kushtetuese nuk mund të veprojë si “gjykatë e shkallës së katërt” (Shih, Aktgjykimin e GJEDNJ të 16 shtatorit 1996 *Akdivar v. Turkey*, nr. 21893/93, paragrafi 65. Shih, po ashtu, *mutatis mutandis* rastin KI86/11, parashtrees i kërkesës *Milaim Berisha*, Aktvendim për papranueshmëri, i 5 prillit 2012).
61. Si përbledhje, Gjykata konsideron se parashtreesit e kërkesës nuk kanë paraqitur ndonjë dëshmi *prima facie* në mbështetje të kërkesës së tyre dhe nuk i kanë arsyetuar pretendimet e tyre për shkelje të të drejtave kushtetuese (shih, rastin nr. KI19/14 dhe KI21/14, parashtreesit e kërkesës: *Tafil Qorri dhe Mehdi Syla*, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 2129/2013, të 5 dhjetorit 2013 dhe Aktvendimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, CA. nr. 1947/2013, të 5 dhjetorit 2013).
62. Gjykata konsideron se kërkesat e parashtreesve nuk i plotësojnë kushtet e përcaktuara me Kushtetutë, të parashikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.

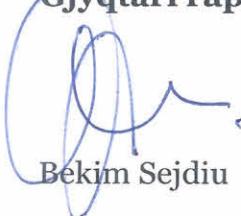
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, me nenin 48 të Ligjit dhe të rregullave 36 (2) (d) dhe (2) (b) si dhe 56 të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 17 janar 2017, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Bekim Sejdhiu

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi
Pë 7 dhjetor